

Cambridge University Press

978-1-108-01554-7 - Corpus Paroemiographorum Graecorum, Volume 2 - Part 1

Edited by E. L. von Leutsch

Frontmatter

[More information](#)

CAMBRIDGE LIBRARY COLLECTION

Books of enduring scholarly value

Classics

From the Renaissance to the nineteenth century, Latin and Greek were compulsory subjects in almost all European universities, and most early modern scholars published their research and conducted international correspondence in Latin. Latin had continued in use in Western Europe long after the fall of the Roman empire as the lingua franca of the educated classes and of law, diplomacy, religion and university teaching. The flight of Greek scholars to the West after the fall of Constantinople in 1453 gave impetus to the study of ancient Greek literature and the Greek New Testament. Eventually, just as nineteenth-century reforms of university curricula were beginning to erode this ascendancy, developments in textual criticism and linguistic analysis, and new ways of studying ancient societies, especially archaeology, led to renewed enthusiasm for the Classics. This collection offers works of criticism, interpretation and synthesis by the outstanding scholars of the nineteenth century.

Corpus Paroemiographorum Graecorum

Between 1839 and 1851 Ernest Ludwig von Leutsch (1808–1887) and Friedrich Wilhelm Schneidewin (1810–1856), classics professors at the University of Göttingen, published this collection of ancient *paroimia* or proverbs written or collected by ancient Greek authors. Volume 2 (reissued here in two parts) contains writings by Diogenianus, Gregorius Cyprianus, Marcarius, Aesopus, Apostolius and Arsenius. A critical apparatus for each text cites the variant readings between the most important manuscripts and a running Latin commentary is given below the critical apparatus. The *Corpus* has long been considered the definitive collection of Greek paroemiography and the editorial methods underlying it are still followed by editors today. Unsurpassed in breath and scope, the *Corpus* remains an indispensable tool for students and scholars of the Greek proverbial tradition. It ranks as one of the outstanding achievements of nineteenth-century classical scholarship.

Cambridge University Press

978-1-108-01554-7 - Corpus Paroemiographorum Graecorum, Volume 2 - Part 1

Edited by E. L. von Leutsch

Frontmatter

[More information](#)

Cambridge University Press has long been a pioneer in the reissuing of out-of-print titles from its own backlist, producing digital reprints of books that are still sought after by scholars and students but could not be reprinted economically using traditional technology. The Cambridge Library Collection extends this activity to a wider range of books which are still of importance to researchers and professionals, either for the source material they contain, or as landmarks in the history of their academic discipline.

Drawing from the world-renowned collections in the Cambridge University Library, and guided by the advice of experts in each subject area, Cambridge University Press is using state-of-the-art scanning machines in its own Printing House to capture the content of each book selected for inclusion. The files are processed to give a consistently clear, crisp image, and the books finished to the high quality standard for which the Press is recognised around the world. The latest print-on-demand technology ensures that the books will remain available indefinitely, and that orders for single or multiple copies can quickly be supplied.

The Cambridge Library Collection will bring back to life books of enduring scholarly value (including out-of-copyright works originally issued by other publishers) across a wide range of disciplines in the humanities and social sciences and in science and technology.

Cambridge University Press

978-1-108-01554-7 - Corpus Paroemiographorum Graecorum, Volume 2 - Part 1

Edited by E. L. von Leutsch

Frontmatter

[More information](#)

Corpus Paroemiographorum Graecorum

VOLUME 2:

PAROEMIOGRAPHI GRAECI : DIOGENIANUS,
GREGORIUS CYPRIUS, MACARIUS,
AESOPUS, APOSTOLIUS ET ARSENIUS,
MANTISSA PROVERBIORUM
PART 1

EDITED BY E.L. VON LEUTSCH

CAMBRIDGE
UNIVERSITY PRESS

Cambridge University Press

978-1-108-01554-7 - Corpus Paroemiographorum Graecorum, Volume 2 - Part 1

Edited by E. L. von Leutsch

Frontmatter

[More information](#)

CAMBRIDGE UNIVERSITY PRESS

Cambridge, New York, Melbourne, Madrid, Cape Town, Singapore,
São Paulo, Delhi, Dubai, Tokyo, Mexico City

Published in the United States of America by Cambridge University Press, New York

www.cambridge.org

Information on this title: www.cambridge.org/9781108015547

© in this compilation Cambridge University Press 2010

This edition first published 1851

This digitally printed version 2010

ISBN 978-1-108-01554-7 Paperback

This book reproduces the text of the original edition. The content and language reflect the beliefs, practices and terminology of their time, and have not been updated.

Cambridge University Press wishes to make clear that the book, unless originally published by Cambridge, is not being republished by, in association or collaboration with, or with the endorsement or approval of, the original publisher or its successors in title.

Cambridge University Press

978-1-108-01554-7 - Corpus Paroemiographorum Graecorum, Volume 2 - Part 1

Edited by E. L. von Leutsch

Frontmatter

[More information](#)

**PAROEMIOGRAPHI
GRAECI.**

TOMUS II.

Cambridge University Press

978-1-108-01554-7 - Corpus Paroemiographorum Graecorum, Volume 2 - Part 1

Edited by E. L. von Leutsch

Frontmatter

[More information](#)

CORPUS
PAROEMIOGRAPHORUM
GRAECORUM.

DR ERNESTUS LUDOV. A LEUTSCH

PROFESSOR GOTTINGENSIS.

DIOGENIANUS. GREGORIUS CYPRIUS. MACARIUS. AESOPUS.
APOSTOLIUS ET ARSENIUS. MANTISSA PROVERBIORUM.

GOTTINGAE

SUMPTUS FECIT LIBRARIA DIETERICHIANA

MDCCCLI.

Cambridge University Press

978-1-108-01554-7 - Corpus Paroemiographorum Graecorum, Volume 2 - Part 1

Edited by E. L. von Leutsch

Frontmatter

[More information](#)

**PAROEMIOGRAPHI
GRAECI.**

DIOGENIANUS.

GREGORIUS CYPRIUS. MACARIUS.

AESOPUS. APOSTOLIUS ET ARSENIUS.

MANTISSA PROVERBIORUM.

EDIDIT

DR ERNESTUS LUDOV. A LEUTSCH

PROFESSOR GOTTINGENSIS.

GOTTINGAE

SUMPTUS FECIT LIBRARIA DIETERICHIANA

MDCCCLI.

Cambridge University Press

978-1-108-01554-7 - Corpus Pseudoepigraphorum Graecorum, Volume 2 - Part 1

Edited by E. L. von Leutsch

Frontmatter

[More information](#)

IN PIAM MEMORIAM

CAROLI ODOFREDI MUELLERI.

LECTURIS S.

Tandem nomen, quo Schneidewino interprete in praefatione T. I^o huius corporis praemissa publice me obstrinxeram, dissolvi, si non ut debui, at certe ut potui. Comprehenduntur enim hoc volumine haec:

- §.1. **Diogeniani Epitome**, quam e codice Vindobonensi a me rogatus descripsit Bakhuizen van den Brinck, vir doctus Batavus, cui gratias hoc loco ago quas possum maximas. Codex, qui, a Lambecio CXXXIII numeratus, a me in notis criticis litera d, in annotationibus siglo DV insignitus est, inter alia opuscula varii argumenti, etiam Lexicon continet ab Ioanne quodam scriptum, id quod ipse in ultima Lexici pagina his verbis testatur: *Ἰωάννη γράψαντι τῷ καλοῖδῃ ἔτους ἐννεπύροχοντος 5 8 λθ ἰνδ' θ' μηνὶ Δεκεμβρίῳ*, i. e. a. post Chr. n. MCCCXXXI: ab eadem manu, ut Bakhuizeni diligentia patefactum est, quum Diogenianus exaratus sit, quae aetas eius sit et qui scriptor patet. Ceterum hac sylloga docemur, multos esse exquirendos codices, ut de germana operis Diogenianei forma certum iudicium aliquando facere possimus: v. T. I. praef. p. xxviii.

- Diogenianum excipit Gregorius Cyprius, de quo v. T. I. praef. p. xxxvi. Codicem qui integra Gregorii proverbia contineret non nactus sum: sed syllogarum quas p. 53 sqq. edidi auctores e Gregorio sua derivasse ex comparatione collectionis T. I. p. 349 editae cognoscitur. Syllogas autem istas quantivis pretii suppeditaverunt hi codices:
- §.2. [L] **Leidensis**, in Catal. Bibl. Lugd. Bat. p. 404 n. 14, saeculo XVII scriptus et idem, de quo T. I. p. 535 monitum. Cuius codicis exemplum nitidissime exaratum officiosae Jacobi Geelii comitati acceptum refero.
- §.3. [M] **Mosquensis**, in Matthaci Catal. Codd. Mosq. n. 284, chartaceus, saeculo XIV vergente aut XV incipi-

VIII

ente scriptus. Apographum sua manu factum ultro obtulit Vir doctissimus, C. Hoffmannus, professor Mosquensis.

§4. [F] Vaticanus, n. 113, saeculo XV scriptus: inter alia varii generis proverbiorum collectionem complectitur, quam meum in usum descripsit H. Keilius, seminarii philologici Gottingensis nuper sodalis. Quae sylloge quum a LM non multum discreparet, partem p. 131 speciminis loco exprimendam curavi: in reliqua parte quas inveni lectiones notatu dignas suis locis in notis ad LM et Apostolium commemoravi. Insunt autem proverbia hoc ordine:

I, 1 – 55 v. p. 131 sqq.	I, 84 v. L II 8
56 — L I 77	85 — L II 9
57 — L I 78	86 — L II 10
58 — L I 79	87 } — p. 134
59 — L I 80	88 }
60 — L I 81	89 — L II 11
61 — M II 55	90 — L II 12
62 — L I 74	91 — L II 13
63 — M II 59	92 — L II 14
64 — L I 83	93 — p 134
65 — L I 84	94 — L II 15
66 — L I 85	95 — L II 16
67 — L I 89	96 — M III 29
68 — L I 90	97 — L II 17
69 — L I 91	98 — L II 19
70 — M II 84	99 — L II 20
71 — L I 92	100 — L II 21
72 — M II 86	II, 1 — M III 59
73 — L I 93	2 — M III 61
74 — L I 94	3 — L II 26
75 — L I 95	4 — L II 27
76 — L II 2	5 — L II 28
77 — L II 3	6 — L II 30
78 — L II 4	7 — L II 29
79 — L II 5	8 — M III 74
80 — L II 6	9 — L II 31
81 — M II 99	10 — L II 32
82 — L II 7	11 — L II 34
83 — p. 134	12 — L II 41

Cambridge University Press

978-1-108-01554-7 - Corpus Paroemiographorum Graecorum, Volume 2 - Part 1

Edited by E. L. von Leutsch

Frontmatter

[More information](#)

13 v. L II 42	II, 52 v. L II 75
14. — L II 40	53 — L II 70
15 — L II 43	54 — L II 80
16 — L II 44	55 — L II 81
17 — L II 45	56 — M IV 52
18 — L II 46	57 — M IV 53
19 — p 134	58 — M IV 54
20 — L II 48	59 — M IV 55
21 — L II 49	60 — M IV 56
22 — L II 50	61 — M IV 57
23 — L II 51	62 — M IV 59
24 — p 134	63 — M IV 61
25 — L II 52	64 — L II 84
26 — M III 92	65 — L II 85
27 — L II 36	66 — L II 87
28 — L II 53	67 — L II 88
29 — M III 89	68 — M IV 64
30 — L II 54	69 — M IV 65
31 — L II 55	70 — p. 134
32 — L II 56	71 — M IV 67
33 — M IV 21	72 — L II 89
34 — M IV 22	73 — M IV 79
35 — M IV 23	74 — M IV 80
36 — L II 59	75 — M IV 81
37 — L II 60	76 — M IV 82
38 — M IV 15	77 — M IV 83
39 — L II 61	78 — M IV 84
40 — L II 62	79 — M IV 85
41 — M IV 16	80 — M IV 86
42 — M IV 17	81 — M IV 87
43 — L II 63	82 — L III 7
44 — L II 64	83 — L III 8
45 — L II 65	84 — L III 6
46 — L II 58	85 — L III 9
47 — L II 68	86 — L III 11
48 — M IV 44	87 — L III 12
49 — M IV 32	88 — L III 13
50 — L II 73	89 — L III 14
51 — L II 74	90 — L III 15

X

II, 91 v. L III 16	III, 4 v. L III 31
92 — L III 17	5 — L III 32
93 — L III 19	6 — L III 33
94 — L III 20	7 — L III 34
95 — L III 21	8 — L III 35
96 — L III 22	9 — L III 36
97 — p. 134	10 — L III 37
98 — L III 25	11 — L III 38
99 — L III 26	12 — L III 39
100 — L III 27	13 — L III 40
III 1 — L III 28	14 — L III 41
2 — L III 29	15 — L III 42
3 — L III 30	16 — L III 43

§.5. [P] Parisinus, n. 2524, rarissime a Gregorio Pantiniano [P] recedit, unde factum, ut pauca ex eo referrem. Has syllogas e PLMFp editas quamquam rerum novitate non magnopere commendari probe scio, siquidem longe plurima in Scholiis Platonicis, in Diogeniano aliisque scriptoribus leguntur, habent tamen peculiaris quaedam, cur non sine causa editae esse videantur.

§.6. [S] Macarii Chrysocephalae *Ῥωδωνιάν* e codice Veneto, quem accurate descriptum dedit Villoisonus Anecd. T. II p. 4, Walzsius in notis ad Arsenium primus publici iuris fecit. Sed quum ex Walzii editione de ordine, quem proverbia servarent, non certo constaret, adii per literas Keilium meum tum Venetiis commorantem eumque rogavi, ut mihi Macarii proverbia ex codice illo describeret. Respondit ille precibus meis misitque exemplum codicis tanta diligentia expressum, ut firmissimum emendationi fundamentum positum esset.

§.7. Aesopi proverbia e cod. Mediceo Plut. LVII, 24 edidit Walzsius ad Arsen. p. 492. Unde repetii.

§.8. Pervenio ad Apostolium et Arsenium. Apostolius Byzantius Graecorum proverbii collectis et in ordinem redactis separatis temporibus duo collectionis exemplaria fecit, quorum unum Gaspari, Osmi episcopo, de quo dictum infr. p. XXI, transmitteret, alterum Lauro Quirino, homini celeberrimo, de cuius vita et studiis doctrinae multi doctissime exposuerunt. Codex autem, quem Quirino misit Apo-

stolius, ex Fr. Asulani bibliotheca in Parisiensem regiam pervenit, ut primus perspexit Bastius Epist. crit. p. 249, cuius iudicium calculo suo E. Millerus et Duebnerus approbaverunt. Numerum nunc gerit 3059. Ab hoc codice quum crisin in Apostolii synagoga exercendam totam pendere sponte intellegerem, precibus commovi Fr. Duebnerum, ut molestissimum codicis conferendi laborem in se reciperet. Usus sum scripturis huius codicis tanta diligentia, vix ut maior optari potuerit, ab optimo amico enotatis ita, ut nullam e textu, quem vocant, removerem: archetypum enim scriptoris mei tractabam: igitur sic habeto: omnes verborum formae in textu repraesentatae ab Apostolio ipso perfectae sunt. Ab hac lege, de qua diu dubius haesi, quamquam nolui discedere, hoc tamen concedendum hodiernae consuetudini arbitratus sum, ut in interpunctione, qua nimis puerili bonus ille Michael utitur, in iota subscribendo et in spiritu literae \acute{o} imponendo, quibus fere abstinuit, morem nunc receptum sequer. Ceterum codex, de quo hucusque disserui, chartaceus est, formae maximae, nobis D dictus: scriptus est ante annum MCCCCLXVI: eo enim anno Quirinus diem obiit supremum. Marginibus pauca quaedam ab Apostolio addita sunt: multo plura a manu recentiore [u], ex quibus quae utilitatem aliquam praebere videbantur, in Mantissam Proverbiorum reieci.

Exemplum Quirino traditum quum vitis mendisque omnis generis plenum sit et abundet, quaestio exoritur, num eadem negligentia et crassa inscitia, eisdem incredibilibus stupidissimae mentis documentis exemplar Gaspari transmissum laboraverit. Ut hanc quaestionem ad liquidum confessumque perducerem, in partes vocavi codices Parisinos, Vratislavienses, alios. Et Parisinos Duebnerus meus contulit, cuius proluxa in me benevolentia mihi iterum veris efferenda est laudibus: indefessa enim huius hominis industria collatus est

§.9. [E] Parisinus 3060, olim 288, formae maximae, charta laevigata eleganter scriptus saec. XVI manu hominis in his rebus ut videtur omnino non versati. Est hic codex, si ex Pantini editione iudicium facere licet, gemellus fere Bruxellani. Tum

- §.10. [N] Parisinus 3072, olim Bigotianus, formae quaternariae, E. Millero teste saec. XV scriptus.
 Bratislaviensium comparationem Bakhuizenio debeo, cui ob tam eximiam benignitatem quanta gratia habenda sit et nunc sentio et semper gratus profitebor. Evolvit autem Vir doctissimus
- §.11. [R] Rhedigeranum I, partim membranaceum partim chartaceum, in Krantzii Catal. Biblioth. Rhediger. numeratum CLV, saec. XV exeunte a librario indocto nec ab iotacismo immuni exaratum. Fuere qui hunc codicem ab ipso Apostolio scriptum esse assererent: v. Wachlerus de Thom. Rhediger. disput. p. 38: add. Krantzius Memorab. Biblioth. public. Elisabeth. Vratisl. p. 88 sq.: sed eos errasse literarum figurae in codice Parisino D exhibitae extra omnem dubitationem posuere. Inspexit idem Bakhuizenus
- §.12. [r] Rhedigeranum II, chartaceum, quadratum, altero multo breviorum et deteriore; nam neglegenter ab librario a literis alieno descriptus est. Quibus liberaliter adiecit
- §.13. [O] Lobcovicianum, qui ex Italia olim a Boleslavio de gente Lobcovicia Hassensteiniano, circa annum MD in Bohemiam illatus fertur: conf. C. E. C. Schneiderus ad Plat. Civit. T. I praef. p. xv. Is in omnibus fere congruit cum editione Hervagiana: pro certo hoc affirmo, quamquam Bakhuizenus, quum Apostolii editio ad manum non esset, iuxta lectiones e Rhedigeranis enotatas coactus erat librum conferre.
- §.14. Denique huc pertinet a Keilio meo descriptum
 [G] Fragmentum Marcianum, quod e codice Veneto class. XI desumptum est: codex est chartaceus, saec. XVI: incipit *Χαλάσω τὴν ἱερὰν ἄγκυραν*: v. Apost. XVIII, 10: desinit: *ὁπίων πιστότεροι ὄφθαλμοί: ἐπὶ τῶν τὰ κρείττω τοῖς μείοσι παραβαλλομένων*: v. Ap. XVIII, 71. Sunt proverbialia ex Apostolio excerpta: hinc non necessarium visum, quod primum apud me constitueram [cf. infr. p. 365], ut integra haec proverbialia ederem: memorabiles scripturas notis criticis Apostolio adiectis inserui.
- §.15. Codices RENOGr omnes ex libro ad G. Zacchium dato ductos esse et tituli [cf. infr. p. 233] ostendunt et summus in vitis consensus: ut in Parisino D, sic etiam in his libris

specimina supinae iguorantiae cum mentis quadam hebetudine coniunctae per multa in quavis ferè pagina congesta et quasi coacervata sunt. Ceterum non pauca ex eis quae in **D** leguntur, in his codicibus desiderantur omnibus, ut **N** plerumque Aeliani ac Palaephati locos omisit, quod, quum nulla inde utilitas redundare videretur, raro expressis verbis indicavi: alia vero insunt, quibus **D** caret: haec in Mantissam Proverbiorum, de qua infra dicetur, delata sunt. Est autem his libris et inprimis **DER** persimilis atque cognatus

§. 16. **Codex Pantini sive Bruxellensis**: v. de eo Heinsius et Pantinus infr. p. xvii sq.; nunc in bibliotheca regia Bruxellensi asservatur. Quamquam codicis vestigiis in editione sua Pantinum non anxie inhaesisse, sed ab eis saepe non munito lectore recessisse probe intellexi, tamen editio illa mihi codicis instar esse debebat: non enim contigit mihi esse tam felici ut invenirem, qui codicis excutiendi laborem molestissimum exantlare vellet.

§. 17. [**H**] Editio princeps est Hervagiana, a MDXXXVIII Basileae impressa. Usus criticum habet nullum.

§. 18. [**Z**] Secuta est P. Pantini editio, a D. Heinsio et A. Schotto correctataque aucta: v. infr. p. xviii. Bis edita est: prior hoc titulo decorata:

MIXΑΗΛΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΟΥ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ. Michaelis Apostolii Paroemiae: Nunc demum, post Epitomen Basilicensem, integrae, cum Petri Pantini versione, eiusque et Doctorum notis, in lucem editae. 4. Lugd. Batav. CIJICXIX.

Altera, quae in textu verborum a priore non recedit, sub hoc titulo prodiit:

MIXΑΗΛΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΟΥ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ. Centuriae XXI. Proverbiorum ex optimis auctoribus Graecis collectae a Michaeli Apostolio Byzantino. Cum V. C. Petri Pantini, Tiletani, versione et notis ipsius ac aliorum doctorum, quibus adagia illustrantur et suis auctoribus assignantur. Cum indicibus locupletibus. Item Patriarchae Gregorii Cyprii proverbialia. 4. Lugd. Batav. CIJICLIII.

§. 19. Haec de Apostolio dicenda erant: transe ad Arsenium. Apostolius quum proverbiorum collectionem com-

XIV

poneret, simul sententias et apophthegmata virorum clarorum eo consilio congressit, ut edita farragine ista inopiam suam ac paupertatem sublevaret. Morte autem abreptus omnia quae corraserat in Arsenii filii manus pervenerunt, qui quo modo patris collectaneis usus sit in praefatione Ioniac — hoc enim nomine opus ornavit — praemissa his verbis declarat :

Ὁ μὲν ἐμὸς πατήρ, παναγιώτατε καὶ μακαριώτατε δέσποτα, πάλαι ποτὲ διατρίβων ἐν Ῥώμῃ Γάσπαρι τῷ αἰδεομιωτάτῳ ἐπισκόπῳ τοῦ Ὁσμοῦ συναγωγὴν παροιμιῶν συνθεῖναι ὑπέσχετο. Ἀρξάμενος δὲ τῶν παροιμιῶν, συνπεμνήσθη καὶ γνωμῶν ἀποφθεγμάτων τε καὶ ὑποθηκῶν ἀρχαιοτάτων καὶ σοφωτάτων ἀνδρῶν· ταυτὶ γὰρ δήπουθεν ἀλλήλων εἶσιν ἀδελφά· ὅθεν καπὶ τοῖς τῶν ἐνδον, καπὶ τοῖς ἐξωθεν ἔστιν εὐρεῖν παροιμιασταῖς οὐκ ὀλίγας καὶ γνώμιας καὶ ὑποθήκας καὶ ἀποφθέγματα. Ταῖς μὲν οὖν παροιμίαις τέλος ἐπιθείς, ᾧ καὶ ὑπεσχέθη, ἐξέδοτο· τὰ λοιπὰ δὲ καταλιπὼν ἐτέραις φροντίσιν ἀσχοληθεὶς καὶ νόσῳ ἀνηκέστῳ περιπεσὼν συμπεφθραμένα καὶ ἄτακτα, καὶ ἴν' εἶπω κατ' Ἀναξαγόραν πάνθ' ὁμοῦ χρήματα, νοῦ τινος δεόμενα, ἐξ ἀταξίας εἰς τάξιν παραγαγεῖν, τὸν βίον μετέλλαξεν Ἀριστάρχῳ ἀφείς ὑποθήσασθαι οὐκ ἐξράμενον, ἀλλ' ἄρραφον τὸ ὑπόδημα. ἐγὼ δὲ ταῦτα διαδεξάμενος καὶ τοῖς πατρικοῖς ἰδρῶσι συγκαταμίξας τοὺς ἐμῶν, τέλος οὖν θεῷ τῷ ἔργῳ ἐπέθηκα, ἐξ ἀταξίας εἰς τάξιν παραγαγὼν καὶ πρὸς τοῖς ἐκείνου πάντολλα, οὐχ ὅτι τῶν ἐξω, ἀλλὰ καὶ τῶν ἔσω σοφῶν ξυναγρωχῶς καὶ ταῖς παροιμίαις ξυντεταχῶς, ἅπερ εἶπερ τῶν ἐκείνου παρευρημένων ἀρχαιότερα λέγοιμι ἂν εἶναι καὶ ὠραιότερα, θαρρῶν ἂν εἴποιμι τάληθές. τούτου δέ μοι γέγονεν αἴτιος ὁ λογιώτατος ἀνὴρ, Ἰωάννης ὁ Λάσκαρις, ὁ τοῦ γένους τῶν Ἑλλήνων ἐπιστημιότατος κτλ. Codicem huius operis ab ipso Arsenio exaratum Parisina bibliotheca possidet: est chartaceus, n. 3058, formae maximae: signavi litera A: contulit Duebnerus. Opus, quod ego, quo commodius citari posset, in centurias divisi, Arsenius archiepiscopus secundum literarum ordinem ita disposuit, ut quae intra unam literam cogenda putaret, in quatuor capita disponeret, quorum primum pro-
verbia, alterum sententias e Stobaei Florilegio et SS. Patri-
bus collectas, tertium clarorum virorum apophthegmata, quar-

tum historias complecteretur. Ex his ego hoc volumine proverbia edidi; reliquis spero fore ut in tertio huius corporis tomo locus exploretur. Omnia vero quae pater in proverbiorum collectionem receperat, Arsenius Violario suo ita inseruit, ut ne verbum quidem mutaret: unde explicandum, quod in apparatu meo critico rarissime codicis A scripturae comparent. Ceterum quae Arsenius attulit a patre praetermissa, ea minoribus literis Apostolii verbis subiecti: nihil in eis mutavi, ratus, quum in scriptoris archetypo versarer, a mutationibus esse abstinendum.

In notis criticis quam potui diligentissime emendatam lectionem annotavi et operam dedi, ut illa literarum diductarum ope se oculis lectorum sponte quasi insinuaret. In annotationibus vero paucis ea afferre studui, quae ad proverbiorum explicationem necessaria essent: in quibus scribendis quantum laboris et molestiae ferendum fuerit, intellegentes lectores ipsi facile videbunt. In tota hac operis parte quantopere duobus libris adiutus sim, reticere non possum: dico exemplum primi huius corporis tomi a Schneidewino, collega et amico optimo, suppeditatum, cui Emperius, amicus desideratissimus, emendationes adscripserat: et editionem Apostolii Pantinianam, a Petersenio, doctissimo Bibliothecae Hamburgensis praefecto, perhumaniter ad me missam, in cuius marginem Steinhelius, civis Hamburgensis, circa finem saeculi decimi octavi annotationes coniecerat doctrinae copia insignes.

§.20. Ultimum locum occupat Mantissa Proverbiorum, in quam sententias a manu recentiore in codd. DA marginem coniectas comportavi, quibus addidi, quae in ENRWZ inveni a D omitta. Recentiore A manum Aa signavi.

Superest ut siglorum quibus in annotatione critica usus sum brevem explicationem lectorum in gratiam adiciam. Significatur igitur litera

A — codex Arsenii Parisinus no. 3058: v. Praef. T. II. §. 19.

Aa — manus codicis Parisini n. 3058 secunda: v. pr. §. 20.

Ab — scriptoris locus in cod. A secundum positus.

Ac — scriptoris locus in cod. A tertio positus.

As — Aelianus.

- a** — codex Laurentianus Arsenii: v. Walzium ad Arsen. pr. p. IV.
- B** — codex Bodleianus: v. T. I praef. p. XXXI.
- C** — codex Coislinianus: v. T. I praef. p. XXXII.
- D** — codex Apostolii Parisinus no. 3059: v. T. II praef. §. 8.
- Ds** — Diogenianus primo tomo editus.
- DV** — Diogenianus volumine secundo e codice Vindobonensi editus.
- d** — codex Diogeniani Vindobonensis: v. T. II pr. §. 1.
- E** — c. Apostolii Parisinus no. 3060: v. T. II pr. §. 9.
- F** — codex Vaticanus Gregorii Cyprii: v. T. II praef. §. 4.
- G** — codex Venetus fragmenti Marciani: v. T. II praef. §. 14.
- g** — codex Grabbianus Diogeniani: v. T. I praef. p. XXX.
- H** — editio Apostolii Hervagiana.
- K** — codex Vaticanus Kramerii: v. T. I praef. p. XXXIII.
- L** — Gregorii Cyprii codex Leidensis: v. T. II praef. §. 2.
- M** — Gregorii Cyprii codex Mosquensis: v. T. II praef. §. 3.
- m** — Arsenii codex Moscoviensis apud Walzium: v. Walzii praef. Arsen. p. IV.
- N** — Apostolii codex Parisinus no. 3072: v. T. II praef. §. 10.
- O** — Apostolii codex Lobcovicianus: v. T. II praef. §. 13.
- P** — Gregorius Cyprius a Pantino primum editus: v. T. I praef. p. XXXVI.
- Ps** — Palaephatus.
- p** — c. Gregorii Cyprii Parisinus: v. T. II praef. §. 5.
- R** — c. Apostolii Rhedigeranus I: v. T. II pr. §. 11.
- r** — cod. Apostolii Rhedigeranus II: v. T. II pr. §. 12.
- S** — codex Venetus Macarii: v. T. II praef. §. 6.
- u** — manus secunda codicis D: v. T. II praef. §. 8.
- V** — codex Vaticanus Schotti: v. T. I praef. p. XXXIII.
- W** — Arsenii editio a Walzio curata.
- Ws** — Palaephatus a Westermanno editus.
- Z** — editio Apostolii Pantiniana.
- Scribebam Gottingae mense Novembr. a. MDCCCL.

D. HEINSII EPISTOLA APOSTOLIO PANTINIANO PRAEMISSA.

AMPLISSIMO ET CLARISSIMO VIRO
 IANO RUTGERSIO
 CONSILIARIO REGIO,
 FRATRI CARISSIMO,
 DANIEL HEINSIUS S. D.

Esse sapientiam aliquam multo et Platone et Aristotele antiquiorem sed vulgarem magis, testantur tum alia tum philosophorum antiquorum *ἰδόμενα*, quae a Laertio vocantur: testantur paroemiae quas vocant. quae nihil sunt aliud, quam sapientiae quae libris non comprehenditur et quasi per manus instar suppellectilis ad vitam expeditae traditur, reliquiae contractiores, quas nec foeminae ignorant neque imperiti, et parentibus *ὡς πατροπαράδοτον σοφίαν* debent liberi. Et haec et ipsa cum de iis agit, Aristotelis confessio est. Nam et quaedam sunt de rebus naturalibus: et nonnullae, morales: neque paucae, historicae. quae cum omnes temporis antiqui observatione aut praeceptis instruant, Grammaticis nihilominus, quod morosum esse genus hominum ac putidum non nescis, crucem figunt. quia quamquam usus patet omnibus ad vitam, origo tamen et occasio ab iis quaeritur in singulis ad ostentationem. Idque ab iis qui libenter eruditionem venditant, cum de reliquis securi esse soleant. Atque eo, in hoc genere potissimum, Graecorum profecit ambitio. Caeterum, praeter antiquos illos magni nominis auctores, qui in colligendis atque interpretandis veterum paroemiis, non inanem plane posuerunt operam, et nostratem Desiderium Erasmus fuit et Michael Apostolius: vir doctissimus et inter Graecos illos, qui post funditus ever-
 sas res et literas Graecorum, Romam denuo Athenas invexerunt. Scripti huius utilissimi, vitiosum plane ac contractum ante annos plurimos compendium habemus. Ipsum autem inter reliqua *κειμήλια* diu admodum Vir Reverendus et amicus olim noster, Petrus Pantinus servavit. Quem Bruxellis olim cum viderem, ut interpretationem ei daret, ipsum autem beneficio hoc ornatum, *ὅλον καὶ ὀλόκληρον* in lucem ederet, serio hortatus sum. Quod ab illo coeptum est feliciter, felicissime is absolvit, cui

* *

XVIII

D. HEINSII EPISTOLA.

infinita, inter alia autem, et Paroemiographos Graecorum omnes, pridem eruditi debent. Is Andreas Schottus est: Vir humanitate tanta, ut cum publica utilitate sit doctissimus neque quicquam ulli homini inuideat, quia nemine inferior est iis quibus invidere solent homines. Est enim invidere, alium superiorem se fateri, ideoque male illi velle. Idem notas maxima ex parte auxit, neque contemnenda addidit. Ipsum autem, infinitis locis vitiosum, infinitis pessime descriptum, ut et versionem nondum ab auctore perpolitam, recenseri atque emendari a nobis voluit. ea lege, ut hoc totum cum auctore tibi cederet. Quid praestiterim, nec ille nescit et tu praesens saepius vidisti. omnium autem optime typographi noverunt. Unum dicam, paene emendandi taedium, utilitatis studium vicisse. Nam et singuli auctores, e quibus sua desumpsit ille, percurrendi, omnes qui Paroemias scripserunt, evolvendi, atque ex omnibus, unus qui dein, sed attente et ex tempore, restituendus fuit. Nullum enim tempus nisi inter operas dabatur. Caeterum hoc opus, ut iam dixi, tibi ut inscriberem, idem ille suasit, cuius de humanitate plurima iam dixi. Quam tu toties agnosces, quoties in manus hunc auctorem sumes. Mea exspectabis, cum ad sapientiae ac literarum elegantiam rediero. Nunc enim longe alia nos tenent. Et ut verum dicam, ex quo noctes etiam partiri coepi, multum de industria remisi. Quae ingentem dicam tibi scribet. Quamvis enim valde mei studiosa sit, ut nosti; tamen, ut est sexus iste, omnium et popularium et tribulium meorum facile me pigerimum esse patitur. Vale, mortalium suavissime ac amicissime. Anno **MDCCXIX**, XII Febr. Inter occupationes publicas, et quidem molestissimas, quaeque nihil cum his studiis commune habent.

CANDIDO LECTORI

PETR. PANTINUS TILETANUS.

Ut Themistoclem Miltiadis trophaeis excitatum somnum vix capere potuisse Tullius atque Plutarchus referunt; ita me aliorum in argumento, quod pro virili illustrarem, deligendo exemplum esse libenter secutum nisi profitear, ingratus haberi: si vero inficiar, mendacii argui merito queam. SCHOTTUM nostrum (cuius me lateri haesisse peregrinationisque ac studiorum fuisse socium, non iniuria mihi gaudeo) Proverbia e Graecorum fontibus, editis nuper Zenobio, Diogeniano, itemque Suidae atque Hesychii collectaneis Graece, Plantinianis ornasse typis cum animadvertissem; essetque penes me MICHAEL APOSTOLIUS Byzantius, qui post Graecos illos in Ionia, hoc est Violario suo, (ut opus suum inscribendum duxit) non Sententias modo et Apophthegmata antiquorum Graece, sed et Paroemias collegisset, optimum factum existimavi si et illum a me descriptum et Latina donatum civitate, Schotti exemplo, foras darem, ac publici iuris facerem: quod esset multo locupletior duploque amplior, quam olim Basileae quasi *ἐν ἐπιτομῇ* vulgasset Hervagius: codice, ut coniiicio, auctoris manu, vel certe eo inspectante eleganter conscripto: cum frustra etiam exspectaremus hactenus maiorem

P. PANTINI PRAEFATIO.

XIX

ADAGIORUM APOSTOLII editionem a Rob. Constantino Lexicographo in Tigrina bibliotheca pridem promissam. Non contentus itaque Graece velut ex pelago hausisse, Latine etiam reddere placuit, quo ad plures, Graece etiam imperitos, manaret utilitas: Notas etiam in rem praesentem adiiciendas curavimus, partim ut interpretationis nostrae rationem in dignis vindice nodis exponerem: partim ut usum Proverbi cuiusque, auctoresque qui usurparint, digito veluti demonstrarem: originem denique cuiusque a capite arcesserem: adiutus non parum, fatebor enim, SCHOTTI eiusdem recens tunc editis ad Paroemiographos illos veteres Graecos Notis, doctis Iupiter et laboriosis. Adhibui, ut debui, suis etiam locis, quas Graece longe doctiss. David Hoeschelius Augusta Vindelicorum ad nos, dum viveret, miserat Observationes in Graecas παροιμίας: ratus, quod res est, ingenui esse hominis, per quem profeceris, libenter agnoscere, neque alienum quid arrogare velle. Quid praestiterim aut certe voluerim, aequus rerum arbiter existimabit, et, quo haec saeculi abundat felicitas, numerosus eruditorum grex iudicabit. Equidem APOSTOLIUM, etsi antiquum non esse scirem, insuper habendum non iudicavi, quod e Paroemiographis antiquis, Suida¹⁾ potissimum, pleraque hauserit. Qua vero aetate vixerit maiorum memoria sic habeto: Bessarionis²⁾ enim

1) Quamquam Suida Apostolium usum esse, primo aspectu extra dubitationem videtur positum, tamen cum alia tum proverbialia saepe licenter e Suidae verbis concinnata [e. g. Ap. III, 1 XI, 75 XII, 27. 98 XIV, 10 18 19 21] me adducunt ut statuam librum Apostolio ad manum fuisse qualem describit MILLERUS in libro: *Catalogue des Manuscrits Grecs de la Bibliothèque de l'Escurial*, p. 73: „Collection de proverbes portant ce titre: *Συναγωγή τῶν Ταῦτάϊον καὶ Διδύμων καὶ τῶν παρὰ Σούδα* (sic) *καὶ ἄλλοις διαφόροις παροιμιῶν συντεθεισῶν κατὰ στοιχεῖον.*— *Le premier article est Ἀβασάντος ἢ ἀγύμναστος, ἀδοκίμαστος: ἐρηταιδὲ κτλ. Voyez Suidas, qui contient le même article.*— *Ce manuscrit est très-correct et très-bien écrit. Il a été brûlé en partie dans l'incendie de 1671, mais le texte n'a pas été atteint.*” Haec MILLERUS, V. Cl.: alios id genus libros recenset PASINUS Catal. libr. mss. Bibl. Taurin. p. 382. 383. 385. Sed fuerit Suidas ad manus: quod verissime dixit A. MAIUS in *Scriptor. Veter. Nov. Collect. T. II, Add. ad p. 560 s. Dion. Cass. Hist. T. IX, p. 247* Sturz. de Arsenio, id pertinet etiam ad Apostolium: „*Quidquid Arsenius in sua ad Leonem X praefatione dicat, ego quidem magnopere suspicor quam edidit Anthologium non tam ipsum Marte proprio ex variis libris decerpisse, quam ex aliquo codice edidisse. Abundant enim in mss. bibliothecis huiuscemodi florilegiorum mire inter se discrepantium codices.*” Praeterea inspexisse videtur Apostolius corruptissimum Aeliani codicem, de quo dixit IACOBIUS ad Ael. N. An. T. I, praef. p. LXXV, Palaephatum, Plutarchi Apophthegmata, Diogenianum: Zenobio caruit. [Leutschius.]

2) De Bessarione v. librum Bandini elegantissimum: de vita et rebus gestis Bessarionis Cardinalis Nicaeni Commentarius. 4. Romae. 1777, in quo p. 69 etiam de Apostolio agitur. Ex eo transcribam haec: „Michael Apostolius Constantinopoli ortus Romanus venit, graecorum rebus naufragium iam passis. A Bessarione benigne receptus aliquandiu apud eum mansit. Sed cum propter iniuriam Theodoro illatam Cardinali haud aequae ac-

Card. Nicaeni et Constantinopolitani Patriarchae aequalem atque assecclam Romae constat fuisse, in globo doctorum Graecorum, qui capta pro dolor a Turcis Constantinopoli, in Italiam, ut in asylum, portum atque perfugium se recipientes, Graecas invexerunt litteras, et per Europam inde disseminarunt: nimirum

Graecia capta ferum victorem vicit, et artes
intulit agresti Latio —

Secuti Bessarionem sunt tanquam coryphaeum aevi sui doctorum, praestantem in Latina et Graeca linguis, tum in philosophia, praesertim Platonica, ac Theologiae scientia: (ut Florentino in Concilio generali sub Eugenio quarto Pont. Max. orationibus habitis, quae leguntur, ostendit:) secuti inquam eum Emanuel Chrysoloras, Demetrius Chalcondyles, Constantinus Lascars, grammatici: Philosophi vero Gemistus Pletho, in Platonicis Bessarionis praeceptor: Aristotelei vero Theod. Gaza, Ioann. Argyropylus; et Georgius Trapezuntius rhetor. brevi omnes Latine scribendo sic exercitati, ut et Gaza Romani sermonis pomeria in Animalium Aristotelis historia sic protulerit, ut quem illi comparem vix habeam, praeferaem vero neminem. Horum aequalis et contubernalis MICHAEL APOSTOLIUS³⁾ fuit, cuius et alia philosophica⁴⁾ habemus opuscula, et Orationes⁵⁾ sunt panegyricae, una in Germanicis historiis⁶⁾ nuper edita; altera vero apud me *ἀνέκδοτος* funebris laudatio Bessarionis⁷⁾, ut et Panegyrica exstat Platinae⁸⁾: uterque Trapezunto oriundum et Plethonis auditorem Praesulem illum faciunt, ac Platonis potissimum sectatorem:

ceptus esset, nec ea, quae speraverat, consequi se posse intelligeret, in Cretam insulam traiecit, ibique officio Iudimagistri et graecis libris exscribendis pauperrimè vixit. Multa in bibliothecis existunt volumina Michaelis manu exarata et hac ut plurimum notata subscriptione: *Μιχαήλος Ἀποστόλης Βυζάντιος μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς πατρίδος πενία συζῶν καὶ τῆνδε βιβλίον μισθῶ ἐν Κρήτῃ ἐξέγραψε.* De lite ista inter Theodorum Gazam et Apostolium accuratè exposuit Bruckerus Hist. Crit. Philosoph. T. IV, I, p. 74 sqq.: add. Boivinus in *Histoire de l'Acad. royale des inscript.* T. II, p. 778. III, p. 303. I. C. Hackius de Besar. Comment. p. 74. 117. H. Ritterus Histor. Philos. T. IX, p. 220 sqq.

3) De Apostolio v. Chr. Fr. Boernerus de doctis hominibus Graecis litt. Gr. in Italia instaurat. p. 152 sqq.: add. Bernhardus Hist. L. Graec. I, p. 510 sqq.

4) Recenset haec opuscula Millerus in libro quem sup. n. 1 laudavi, p. 70. 379.

5) Exstat oratio Apostolii ad magistrum suum Argyropyllum in bibliotheca Vindobonensi: Hoodius de Graecis ill. L. Gr. litt. hum. instaur. p. 195 Iebh.

6) Innuit a Marq. Frehero editos Germanicarum rerum scriptores: v. T. II, p. 33.

7) Vid. Hoodius l. c. p. 152: add. G. Gem. Plethonis et M. Apostolii orationes funebres duae, in quibus de immortalitate animi exponitur. Ed. G. G. Fuelleborn. Lips. 1793.

8) De Barth. Platina s. Platinesi Barth. de Sacchis v. librum Ghilini, *Teatro d' Huomini letterati.* T. I, p. 171: add. G. I. Voss. Histor. Lat. II, p. 588. Bandinus l. c. p. 22. 101. — Oratio, cuius Pantinus meminit, exstat in hoc libro: Platinae dialogus de falso et vero bono. Dialogus contra amores. Prohemium et dialogus de vera nobilitate. Dialogi de optimo cive. Panegyricus in laudem Bessarionis. Oratio de pace Italiae confirmanda et bello Turcis indicendo. Diversorum panegyrici in parentalia B. Platinae. Venet. 1504. [*Leutschius.*]

P. PANTINI PRAEFATIO.

XXI

ut Gaza et Argyropulus, ac Trapezuntius Peripateticae sectae fuere studiosi. Quare sub Nicolao Quinto Romam Bessarion haec cinctus Graecorum doctorum corona venit, et ab Eugenio quarto Cardinalis creatus, obitus pro ecclesia aliquot legationibus, studio librisque editis clarus, vita tandem decessit Sixto quarto sedente, anno, opinor, MCCCCLXXII. capta iam Constantinopoli anno MCCCCLII. in ipsis Pentecostes feriis: conditusque iacet, elogio ornatus Graeco, Romae in aede sacra XII Apostolorum. Huic vero Michaeli Apostolio, ut etiamnum recenti, non satis aequus exstitit Erasmus⁹⁾: forte quod livor nondum decessisset, aut ob similis argumenti aemulationem, *ὡς κεραιμὲν κεραιμὲν κοτιίει*, qui copia, dum Chiliadas adornat, vincere facile posset, meliusque Graecos Paroemiographos Graecae prius edidisset. Michael Angeli Politiani aequalis etiam fuit, a quo etiam nominari alibi, nisi is Michael Verinus est, creditur: ut Desiderius in adagio meminit: Morsus aspidis. Rursus in proverbio: Pardi mortem adsimulat. Item: Lutum nisi tundatur, non fit urceus: e vulgi faece haustum ait, ab homine non perinde eleganti atque palato, ut a domestica illi familiaritate noto accepisset. Verum enimvero integrum hunc Apostolium ab Erasmo visum, sed Epitomen duntaxat Hervagianam, ut credam nondum a me impetrare potui. Dedicat vero Apostolius haec Adagiorum selecta, etiam in Basileensi editione Hervagiana anni eius saeculi XXXVIII. nimis compendiosa, Gaspari Osmensi episcopo, Romae tum forte degenti: cuius vel in contubernio Michael haeserit, aut beneficus hic erga Graecos exsules exstiterit. Osma¹⁰⁾ autem ne erres, hodie in Hispania urbs est, olim Uxama dicta, Castellae veteris Episcopatus. Uxama autem Plinio, Ptolemaeo vero *Ὀὔξαμα Ἀργέλλαι* Arevacorum est oppidum in Hispania Tarraconensi: nisi forte in Ptolemaeo¹¹⁾ legendum *ἀρεουακαί* pro *ἀργέλλαι*. Addit Plinius nomen hoc crebro aliis in locis usurpari. Nam et Uxamabarca¹²⁾ Autrigonum est urbs in ea ipsa Hispania. Dicta et Auxima Floro lib. III. Hist. Rom. cap. 1. quae Uxama est Paulo Orosio et Auxuma Iulio Exuperantio. In antiquis marmorum inscriptionibus interdum et Uxama sculptum videri monuit Abr. Orte-

9) Cf. Erasmi Adag. II, 4, 66. III, 1, 85. 3, 42. 5, 5. 6. 7. 8 cett.

10) Pantini sententiam de Osma amplexi sunt Fabricius B. Gr. V, p. 110 Harl., Boernerus l. c. p. 158., Auct. Catal. codd. Mss. Bibl. Pariss. T. II, p. 603, Walz ad Arsen. praef. p. II. sed perperam. Nam primum de Osma hic non agitur, sed de Osma: tunc saeculo decimo quinto ne vixit quidem Osmae episcopus, cui nomen Caspari fuerit: v. Corvalan *Description del Obispado de Osma* T. II, p. 315. Itaque quod iam Morellius Bibl. Manusc. p. 157 significavit, de Gaspari Zacchio cogitandum est, cui a Pio Secundo episcopatus Osimi sive Osmi a. 1460 delatus est: nam quod olim Auximum nunc ab Italis Osimo vocatur, tunc etiam Osma nominabatur: v. Cluverius Ital. Ant. II, 11, p. 737. Drakenborchius ad Liv. XLI, 21, 12. Ceterum Zacchius, qui erat ab epistolis Bessarionis, mortuus est a. 1474: v. Ughellius Ital. Sacr. I, p. 507.

11) Ptolem. Geogr. II, 5, p. 126 Wilb.: add. Uckertus Geogr. Ant. II, 455.

12) Uckertus l. c. II, p. 446. [*Leutschius.*]

Cambridge University Press

978-1-108-01554-7 - Corpus Paroemiographorum Graecorum, Volume 2 - Part 1

Edited by E. L. von Leutsch

Frontmatter

[More information](#)

xxii

P. PANTINI PRAEFATIO.

lius in Thesouro Geographico. In Inscriptionum Gruterianarum p. 693
haec Compluti a nobis visa leguntur et ab Ambrosio Morali sunt allata:

LICINIUS IULIANUS

UXAMENSIS

ANN. XX. H. S. EST

IVLIA MATER F. C.

S. T. T. L.

Olim etiam Episcopum habuit Didacum Azebedium. qui una cum S. Dominico contra Albingenses disputavit, obiitque an. 1207. Et Petrum, Osmensem cognomento a sua sede: cum Victoria in Cantabria esset oriundus. Quae et nostra memoria Episcopum habuerit egregie doctum virum Honoratum Ioannium, Valentinum, a Ludovico Vive celebratum, praeceptorem a studiis Caroli Principis Hisp. Philippi II e Laesita coniuge filii. Suidae sane emendando Adagiisque illustrandis incredibiliter hic labor, ut spero et opto, prodesse poterit: quem Lectori laborem Lub. mer. defero dedicoque: Vos aequi bonique ut consulatis, maiorem in modum rogo, obtestorque.

Cambridge University Press

978-1-108-01554-7 - Corpus Paroemiographorum Graecorum, Volume 2 - Part 1

Edited by E. L. von Leutsch

Frontmatter

[More information](#)

DIOGENIANUS.
GREGORIUS CYPRIUS.
MACARIUS. AESOPUS.

Cambridge University Press

978-1-108-01554-7 - Corpus Paroemiographorum Graecorum, Volume 2 - Part 1

Edited by E. L. von Leutsch

Frontmatter

[More information](#)

Τοιουτονὶ Θεμιστοκλῆς οὐπόποτ' ἐπενόησεν.

ARISTOPHANES.